

Bilag 20.

Notat.

Forholdet mellem det nordiske arbejdsmarked og arbejdskraftens frie bevægelighed i EEC.

Forud for påbegyndelsen af medlemskabsforhandlingerne blev det fra EECs side tilkendegivet, at der måtte foretages en undersøgelse af, i hvilket omfang fællesskabsborgernes fortrinnsstilling med hensyn til adgangen til beskæftigelse i medlemslandene ville blive berørt af gældende regler og praksis i Skandinavien. Man mente, at dette ville være tilfældet, såfremt nogle af de nordiske lande skulle forblive uden for et udvidet fællesskab, uden at der træffes særlige aftaler om disse landes tilknytning til EECs arbejdsmarked.

Fra dansk side tilkendegav man ved medlemskabsforhandlingernes optagelse i juni 1970, at det frie nordiske arbejdsmarked måtte videreføres, og at man ikke mente, dette ville frembyde noget problem.

1. Efter at spørgsmålet om foreneligheden af de to regelsæt har været drøftet med Kommissionen i forbindelse med den tekniske tilpasning af EC-reglerne til et udvidet fællesskab, har Kommissionen tilkendegivet som sin opfattelse, at der ikke består nogen juridisk modstrid mellem ECs regler og overenskomsten af 1954 om det fælles nordiske arbejdsmarked. Dette indebærer, at overenskomsten kan opretholdes uden ændringer i en situation, hvor Danmark og Norge er medlemmer af et udvidet EC, og hvor Sverige og Finland eventuelt ikke har opnået tilknytningsarrangementer, som omfatter reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed.

2. På et enkelt område, vedrørende samarbejdet om arbejdsformidling, består der derimod efter Kommissionens opfattelse en uoverensstemmelse mellem fællesmarkedets regler og den nordiske praksis.

Fællesmarkedets regler baserer sig på forordning nr. 1612 af 1968, ifølge hvilken stillingstilbud, som falder ind under EECs koordinering, inden for et tidsrum af 18 dage skal forbeholdes medlemslandenes arbejdsanvisningsmyndigheder og altså ikke må videregives til tredielande. Såfremt Sverige og Finland i denne henseende betragtes som tredielande, vil danske og norske arbejdsanvisningskontorer således i perioden på de 18 dage være afskåret fra at formidle tilbud til de øvrige deltagere i det nordiske arbejdsmarked.

Der gælder en række undtagelser fra EC-fortrinnsstillingen i de 18 dage, som i væsentlig grad gennemhuller fællesskabspræferencen, idet de indebærer, at stillingstilbud med det samme kan sendes til tredielande in casu Sverige og Finland:

— Kravet om udveksling af stillingstilbud inden for EEC gælder kun, såfremt stillingen ikke kan besættes på det indenlandske arbejdsmarked. Dette omfatter ikke blot egne borgere, men også udenlandske arbejdstagere, som opholder sig i landet. Hvis f. eks. svenske og finske arbejdssøgende måtte opholde sig i Danmark, kan de straks få anvist ledige stillinger.

— Arbejdsformidlingen skal falde ind under EECs regler om koordinering og udveksling af oplysninger. Dette betyder, at de konkrete stillingstilbud skal kunne tilfredsstilles af andre EC-lande i medfør af de oplysninger, som er givet på de månedlige lister. (Ifølge forordning nr. 1612 skal der mindst en gang om måneden gennem det europæiske koordineringsbureau udveksles oplysninger om